

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Jana Ferneckého a Martina Bobáka ve věci

žalobce: **A. M., DiS.**
bytem X

proti
žalované: **rektorka Univerzity Karlovy**
sídlem Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2025, č. j. UKRUK/121887/2025-11

takto:

- I. Rozhodnutí rektorky Univerzity Karlovy ze dne 1. 9. 2025, č. j. UKRUK/121887/2025-11, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 300 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V nynější věci se městský soud zabýval případem nepřijetí ke studiu na vysoké škole.
2. Rozhodnutím děkanky Filozofické fakulty Univerzity Karlovy z 16. 7. 2025, č. j. UKFF/121887/2025-6 (prvostupňové rozhodnutí), nebyl žalobce přijat ke studiu bakalářského studijního programu Andragogika a personální řízení od akademického roku 2025/26.
3. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí bránil odvoláním, které žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (napadené rozhodnutí) zamítla a prvostupňové rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

potvrdila. Žalovaná poukázala na to, že žalobce nesplnil stanovené podmínky pro přijetí (potřebný minimální počet bodů). K námitce žalobce pak uvedla, že organizace přijímací zkoušky byla pro všechny uchazeče shodná a v souladu s oficiálně zveřejněnými odbornými požadavky, které stanovily okruh a charakter přípustných materiálů, jež mají uchazeči předložit hodnotící komisi (strukturovaný životopis a seznam prostudované literatury). Komise jejich využití při zkoušce umožnila. Žádné jiné materiály nebyly připuštěny. Pokud snad k pokusu využít jiné materiály došlo, měl uchazeč na tuto skutečnost upozornit v souladu s čl. 7 odst. 4 Řádu přijímacího řízení pro uchazeče Univerzity Karlovy; pak mohla být příslušná část přijímací zkoušky ukončena. Pozdější námitky nemůže žalovaná v rámci nynějšího odvolacího řízení zohlednit.

II. Obsah podání stran

4. Žalobce se závěry žalované nesouhlasil a svou žalobou se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Současně žádal o osvobození od soudního poplatku a navrhl ustanovení zástupce (soud v průběhu řízení žalobce částečně osvobodil, zástupce mu neustanovil).
5. Žalobce namítal především nepřezkoumatelnost rozhodnutí obou stupňů. Ta jsou dle něj vzájemně rozporná, když prvostupňové rozhodnutí uvádí, že žalobce získal nutný minimální počet bodů, nebyl však přijat z kapacitních důvodů, zatímco žalovaná uvedla, že minimální počet bodů nezískal. Žalovaná se zároveň nedostatečně vypořádala s odvolací námitkou stran nerovného přístupu k informacím mezi uchazeči o studium z důvodu, že účastníci placeného přípravného kurzu byli informováni, že mohou při ústní části zkoušky použít vlastní poznámky. Současně namítal, že v přijímacím řízení byla porušena zásada rovnosti uchazečů. Žalobce přitom netvrdil, že byly povoleny jiné materiály, než stanovila fakulta, ale že informace o podmínkách zkoušky byla některým uchazečům poskytnuta dříve.
6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě z 28. 1. 2026 navrhla její zamítnutí. Napadené rozhodnutí je náležitě odůvodněné a vydané v souladu s právními předpisy i vnitřními předpisy vysoké školy. Odmítla, že by napadené rozhodnutí bylo vnitřně rozporné, je z něj zřejmý skutečný důvod nepřijetí. Tvzení, že žalobce nesplnil minimální počet bodů, bylo sice neúplné, nikoli však nepravdivé, neboť žalobce skutečně nesplnil minimální počet bodů pro přijetí, když nesplnil minimální počet bodů, kterým by dosáhl na potřebné umístění, aby mohl být přijat. Žalovaná se též řádně vypořádala s námitkou, že v průběhu přijímacího řízení byli uchazeči, kteří se účastnili přípravného kurzu, informováni o možnosti využít vlastní písemné poznámky.
7. Podle žalované nedošlo ani k porušení rovnosti uchazečů. Odpovídající námitka byla nepodložená a značně obecná. Podle žalované jsou pro uchazeče závazným dokumentem Podmínky přijímacího řízení pro daný akademický rok, v případě žalobce tedy Podmínky přijímacího řízení ke studiu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy pro studium začínající akad. rokem 2025/2026: bakalářské a magisterské studium (Podmínky). Jimi se uchazeč musí řídit a tyto jsou shodné pro všechny uchazeče daného studijního programu. Podmínky přijímacího řízení byly v souladu s § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách řádně zveřejněny na veřejných webových stránkách fakulty i ve studijním informačním systému dne 30. 9. 2024, tj. v pětiměsíčním předstihu, všichni uchazeči k nim tedy měli stejný přístup. Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

a měli shodné informace. V Podmínkách v části odborných požadavků pro bakalářský studijní program Andragogika a personální řízení, v prezenční formě studia, je podrobně rozepsán obsah přijímací zkoušky, a to jak písemné části, tak ústní. Jako požadavek k ústní části zkoušky bylo stanoveno odevzdat seznam prostudované oborově relevantní literatury a strukturovaný životopis v českém jazyce. V podmínkách není uvedeno, že by bylo možné využít jiné materiály. Přijímací zkouška je pro všechny uchazeče předmětného studijního programu stejná, tzn. všichni, kteří postoupí k ústní části přijímací zkoušky, mohou využít svůj seznam literatury a životopis, neboť to jsou dokumenty, které měli v předstihu zaslat na katedru. Příprava na přijímací zkoušku je zcela v rukách uchazeče. Uchazeč má možnost využít přípravného kurzu, jeho absolvování však nemůže zakládat nerovnost, jelikož je na každém uchazeči, jakou formu přípravy k přijímací zkoušce zvolí. Žalovaná je tak přesvědčena, že postupovala v souladu se zásadou rovnosti účastníků řízení.

8. Žalobce v replice doručené soudu 24. 2. 2026 setrval na svých žalobních námitkách. K otázce minimálního nutného počtu bodů zdůraznil, že bylo povinností odvolacího orgánu uvést důvod pro nepřijetí jednoznačně a konkrétně; dodatečné upřesnění až ve vyjádření k žalobě nemůže nahradit řádné odůvodnění rozhodnutí. K přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí dále zdůraznil, že v odvolání namítal možnou nerovnost podmínek při ústní části přijímací zkoušky, konkrétně možnost využití určitých dokumentů během zkoušky. Žalovaná tuto námitku odmítla jako obecnou, aniž se zabývala tím, zda k rozdílným informacím či instrukcím vůči části uchazečů mohlo dojít. Pokud by část uchazečů byla informována o konkrétním způsobu využití dokumentů při ústní části, zatímco jiní takovou informaci neměli, mohlo to ovlivnit jejich připravenost a následně bodové hodnocení. K tomu vysvětlil, že Podmínky stanovily povinnost předložit strukturovaný životopis a seznam prostudované literatury. Žalovaná nyní ve svém vyjádření dovozuje jejich využitelnost při zkoušce, aniž takový výklad byl z podmínek zřejmý. Pokud byly některým uchazečům poskytovány konkrétní instrukce k průběhu ústní části nad rámec zveřejněných Podmínek, mělo být v odvolacím řízení zjištěno, zda takový postup mohl mít vliv na rovnost podmínek. Z jejich textu totiž výslovně nevyplývá, že tyto dokumenty jsou určeny k aktivnímu využití uchazečem během ústní části zkoušky jako pomůcka. V situaci, kdy se žalobce umístil na 35.-36. místě při stanovené kapacitě 30 míst, nelze vyloučit, že i relativně malý rozdíl v bodovém hodnocení mohl mít vliv na výsledné pořadí.

III. Posouzení věci soudem

9. Žalobu podala osoba k tomu oprávněná; učinila tak po vyčerpání řádných opravných prostředků a včas. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud dodává, že s ohledem na povahu věci spočívající v nepřijetí ke studiu na vysoké škole věc předradil, a rozhodl tak o ní v souladu s § 56 odst. 1 s. ř. s. mimo pořadí.
10. Ve věci samé soud rozhodl bez nařízení jednání, souhlas účastníků řízení presumoval (§ 51 odst. 1 s. ř. s.); pro takový postup by ostatně byly splněny i předpoklady § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud neshledal potřebu nařídit jednání ani pro potřeby dokazování, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

pro posouzení důvodnosti žaloby postačovalo vyjít z podkladů založených ve správním spise, jímž se dle ustálené praxe samostatně nedokazuje. Nebylo přitom třeba provést důkazy jiné; účastníci ani žádné takové důkazy nenavrhli (obě správní rozhodnutí i odvolání žalobce se ve správním spise samozřejmě nacházejí).

11. V logice soudního přezkumu se soud nejprve věnoval námitce nepřezkoumatelnosti. Tu žalobce vznesl předně co do údajné rozpornosti prvostupňového a napadeného rozhodnutí s ohledem na (ne)přesné označení důvodu nepřijetí žalobce ke studiu. Z tohoto důvodu soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným neshledal. Děkanka v prvostupňovém rozhodnutí identifikovala jako důvod nepřijetí skutečnost, že žalobce nezískal minimální počet bodů, kterým by dosáhl na potřebné umístění (žalobce nebyl přijat z kapacitních důvodů). Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že důvodem bylo to, že žalobce nesplnil minimální počet bodů nutný pro přijetí.
12. Ve vyjádření k žalobě přitom sama připustila, že její tvrzení bylo nepřesné, což je nepochybně pravda. Minimální počet bodů pro přijetí byl stanoven na 50 bodů – bod 6.3 Podmínek, jež se nachází ve správním spise. Žalobce získal 54 bodů, tuto podmínku tedy splnil. Umístil se však na 35.-36. místě, přestože předpokládaný počet přijímaných uchazečů byl stanoven na 30 [bod 6.3 Podmínek ve spojení se zvláštními podmínkami přijímacího řízení pro obor Andragogika a personální řízení (0111RA190004)]. Ve skutečnosti tedy žalobce nebyl přijat proto, že nedosáhl minimálního počtu bodů pro potřebné umístění, a nebyl tak přijat z kapacitních důvodů.
13. Uvedená nepřesnost (nedůslednost) v odůvodnění napadeného rozhodnutí ovšem takovou rozpornost napadeného a prvostupňového rozhodnutí, jež by byla způsobila vyústit v závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost, bez dalšího nezakládá. O důvodu nepřijetí dle prvostupňového rozhodnutí nelze pochybovat. Žalovaná na tomto důvodu nic neměnila, pouze nevhodně (neúplně) uvedla, že žalobce nezískal minimální počet bodů nutný pro přijetí, ačkoli mělo jít o minimální počet bodů nutný pro dosažení potřebného umístění. Jednalo se o nedůslednou rekapitulaci případu žalobce, nikoli změnu důvodu nepřijetí. Z pohledu soudního přezkumu je třeba na obě správní rozhodnutí nahlížet jako na jeden celek – v takovém případě lze mít důvod nepřijetí za zřejmý a bezrozporný. Na posouzení podstaty věci žalovanou nemohla mít tato nedůslednost žádný vliv.
14. Důvodnou soud ovšem shledal druhou rovinu námítky nepřezkoumatelnosti spočívající v nevypořádání podstaty odvolání, založeném na nerovném přístupu k uchazečům. Soud připomíná, že základní podmínky přijetí ke studiu stanovuje § 48 zákona o vysokých školách, v § 49 pak zákon stanoví, že vysoká škola nebo fakulta může stanovit další podmínky přijetí ke studiu týkající se určitých znalostí, schopností, nadání nebo prospěchu. Může též stanovit nejvyšší možný počet přijímaných uchazečů, kteří splnili stanovené podmínky (odst. 1). Splnění takto stanovených podmínek se ověřuje, a to zpravidla přijímací zkouškou (odst. 4).
15. Podle § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách *vysoká škola nebo fakulta zveřejní v dostatečném předstihu, nejméně však čtyřměsíčním, lhůtu pro podání přihlášek ke studiu a způsob jejich podávání v listinné nebo elektronické podobě, podmínky přijetí podle odstavců 1 a 3, termín a* Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

způsob ověřování jejich splnění, a pokud je součástí ověřování požadavek přijímací zkoušky, také formu a rámcový obsah zkoušky a kritéria pro její vyhodnocení. (...) Tyto skutečnosti musí být zveřejněny ve veřejné části internetových stránek vysoké školy nebo fakulty. Stejným způsobem musí být zveřejněn nejvyšší počet studentů přijímaných ke studiu v příslušném studijním programu.

16. Podle § 50 odst. 2 zákona o vysokých školách o přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje fakulta, rozhoduje děkan fakulty. O přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje vysoká škola, rozhoduje rektor. Dle odstavce čtvrtého rozhodnutí musí být vydáno do 30 dnů od ověření podmínek pro přijetí ke studiu. Vysoká škola není povinna před vydáním rozhodnutí ve věci vyrozumět uchazeče o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Podle odstavce šestého o odvolání uchazeče proti rozhodnutí rozhoduje rektor. Rektor v odvolacím řízení přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, vnitřními předpisy vysoké školy a fakulty a s podmínkami přijetí ke studiu stanovenými vysokou školou nebo fakultou.
17. Filozofická fakulta v bodě 5.1.1 Podmínek mj. stanovila, že podoba přijímací zkoušky a případné další podmínky jsou stanoveny v odborných požadavcích pro jednotlivé studijní programy. V případě oboru Andragogika a personální řízení bylo stanoveno dvoukolové přijímací řízení, složené z části písemné a ústní. V ústní části měla být posuzována motivace ke studiu, orientace v oboru a diskuse nad předloženým seznamem literatury. Jako další požadavky ke zkoušce podmínky oboru stanovily odevzdání seznamu prostudované oborově relevantní literatury a strukturovaného životopisu (prostřednictvím informačního systému). Podmínky přijímacího řízení hovoří výslovně jen o odevzdání těchto materiálů. Ze stanoviska děkanky k odvolání i odůvodnění napadeného rozhodnutí ovšem vyplývá, že materiály byly hodnotící komisí akceptovány a jejich využití bylo uchazečům umožněno v rámci ústní části zkoušky.
18. Právě k tomu směřovala dle soudu podstata odvolání žalobce, který poukazoval na to, že o možnosti využít vlastní materiály u ústní zkoušky dopředu nevěděl. Je pravdou, že žalobce v odvolání hovořil obecně o vlastních poznámkách, nikoli výslovně o seznamu literatury a životopisu, jak již konkrétně hovoří v žalobě. To však nic nemění na skutečnosti, že nenapadal použití nepřipustných materiálů jinými uchazeči, ale to, že o možném využití určitých materiálů nevěděl – seznam literatury či životopis jsou přitom fakticky též vlastní poznámky uchazečů. Žalovaná ovšem jeho odvolání uchopila prve uvedeným způsobem (viz počátek závěrečného odstavce na první straně napadeného rozhodnutí). Vyjadřovala se jen k tomu, že jiné materiály či poznámky než seznam literatury a životopis připuštěny nebyly a v samotném průběhu ústní zkoušky nebylo shledáno pochybení. Žalobce přitom výslovně nenapadal ani používání nepřipustných materiálů ani samotný průběh ústní zkoušky (pak by si samozřejmě měl stěžovat primárně v rámci jejího průběhu, resp. do závěrečného protokolu), nýbrž to, že si nemohl řádně připravit písemné podklady, jelikož se o jejich přípustnosti (možnosti jejich využití) v rámci průběhu ústní části zkoušky měl dozvědět až několik minut před jejím konáním. Nevěděl, že je bude moci použít, jak mělo být sděleno již v rámci placeného přípravného kurzu těm, kteří se jej účastnili. Zcela zjevně tak poukazoval na informace podané během přípravného kurzu.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

19. Žalovaná se k tomu, zda a případně co mělo být uchazečům sděleno na přípravném kurzu, nijak nevyjádřila. Z jejího odůvodnění není vůbec zřejmé, zda byla použitelnost určitých materiálů dopředu v rámci přípravného kurzu avizována, a pokud ano, zda taková skutečnost mohla mít dle jejího přesvědčení dopad na transparentnost přijímacího řízení, resp. rovnost mezi uchazeči. To vše v situaci, kdy žalobce právě na sdělení určitých informací v rámci přípravného kurzu v odvolání poukazoval a kdy děkanka ve svém stanovisku k odvolání uvedla, že zájemcům bylo na dni otevřených dveří i přípravném kurzu k dotazům sděleno, že si mohou donést v Podmínkách požadované dokumenty a že jiné dokumenty připuštěny nebudou. Otázka přípustnosti určitých materiálů tak skutečně byla dříve řešena, tvrzení žalobce v tomto směru nejsou *a priori* nesmyslná či mimoběžná. Napadené rozhodnutí ovšem neobsahuje žádné úvahy k tomu, co přesně bylo zájemcům sděleno a jaký význam tyto informace případně mohly mít pro transparentní a rovný průběh přijímacího řízení, potažmo pro jeho výsledek, byť by mělo jít právě a jen o seznam literatury a životopis. Neobsahuje ani žádné bližší úvahy k tomu, že použitelnost seznamu literatury a životopisu snad mohla a musela být žalobci známa už jen z Podmínek, resp. odborných požadavků pro daný obor – žalobce v odvolání namítal, že o možnosti použití vlastních podkladů se Podmínky u daného oboru nezmiňují (soud podotýká, že odborné požadavky *per se* skutečně výslovně hovoří jen o odevzdání požadovaných materiálů prostřednictvím informačního systému, nikoli nutně o jejich používání při ústní části přijímacího řízení).
20. Soud by se tak touto rovinou případu zabýval jako první, což je nepochybně v rozporu se zásadou subsidiarity správního soudnictví. Bylo povinností žalované, aby se s touto klíčovou otázkou sama nejdříve náležitě vypořádala. Nestačí ani případná podrobnější argumentace ve vyjádření k žalobě, neboť tím nelze dohnat vlastní odůvodnění. Požadavky na řádné odůvodnění odvolacího rozhodnutí, vč. náležitého vypořádání odvolacích námitek, správní soudy ostatně připomínají opakovaně, a to právě i v souvislosti s nepřijetím uchazeče ke studiu na vysoké škole [např. rozsudek zdejšího soudu z 27. 1. 2021, č. j. 9 A 169/2019 - 44, a tam citovanou starší judikaturu Nejvyššího správního soudu (NSS)]. V tomto případě přitom nešlo o dílčí či okrajovou otázku, ale o podstatu žalobcovy argumentace.

IV. Závěr a náklady řízení

21. Na základě shora uvedených skutečností soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) výrokem I zrušil jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Zároveň v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná (resp. v mezidobě nově jmenovaný rektor, pozn. soudu) shora vyjádřeným právním názorem soudu vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
22. Výrok II o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. a pravidla úspěchu ve věci. Procesně úspěšný žalobce nebyl v řízení před soudem zastoupen, v důsledku částečného osvobození hradil soudní poplatek ve výši 300 Kč. Právě a jen tento náklad řízení je žalovaná povinna žalobci uhradit, k čemuž jí soud stanovil přiměřenou lhůtu. Soud dodává, že ve smyslu rozsudku NSS z 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015 -79, č. 3344/2016 Sb. NSS, žalobce neprokázal vynaložení dalších (hotových) nákladů v souvislosti s úkony, které v řízení učinil.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2026

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.